

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOBODA
UKRAINIAN DAILYРедакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCI Ч. 17.

ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. СУБОТА, 26-го СІЧНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 26, 1985

No. 17. VOL. XCI

В Парижі вшанували М. Куліша

Париж. — З приводу відвідин у Парижі сина славного українського драматурга Миколи Куліша, Володимира, Українське Академічне Товариство влаштувало при кінці листопада 1984 року цікавий вечір, темою якого був саме Микола Куліш і його оточення в 1920-их роках.

В першій частині вечора короткий сценічний нарис постаті М. Куліша та його оточення дає Слава Куліш, дружина Володимира (письменницьке псевдо Оксана Керч). В другій — В. Куліш висвітлює прозири, та давав пояснення коментарі до них. Опісля розвинулася дискусія навколо родинного життя М. Куліша та способів і методів творчості його і його сучасників-літераторів.

На залі, яка була вщерть заповнена, панувала святоточна атмосфера, бо перед слухачами на мить відкрилася заслона перед творчою, але розстріляною елітою українського культурного про-

цесу, в якому чільне місце припало драматургові Миколи Кулішеві, ровесникові Хвильового, Тичини, Рильського, Довженка, Яновського.

Кулішеві п'єси в постановці не менш талановитого Леся Курбаса відкрили українському театрові новий етап неobarокової драми. Нове відважне схоплення автентичних трагічно-комічних явищ доби, які вказували на болі і недоліки життя підяреної України, зворушувало учасників і давало об'єктивну уяву епохи. Якими ж цінними були прозири для учасників, які тієї доби не знали, та коментарі живого свідка, який ріс в атмосфері могутнього відродження.

На залі був присутній улюбленець українського Парижу „Мина Мазайло” — Терентій Майданський.

Вечір-зустріч з Кулішами — одна з кращих українських імпрес в Парижі в цього річного сезону, — як про це пише „Українське Слово”.

Вийшла книжка про похорони
Патріарха Йосифа

Дітройт. — Тут появилася книжка п. н. „Патріарх Йосиф, документи і матеріали про смерть та похорони”. Її видав Українське Патріархальне Світове Об'єднання, а впорядкував її д-р Василь Маркус. Книжка має 72 сторінки, ціна 4 дол.

У книжці поміщений повний текст „Завіщання Патріарха Йосифа, телеграми Папи, президента Рональда Регена, прем'єра Канади, гомілія Папи в 40-ий день, слово Владика Інокентія, проповіді Блаженнішого Івана Мирослава Любачівського та архієпископа

Мирослава Марусина, заява Львівського Крілосу, слово під час трині о. архимандрита Любомира Гузара, митрополита Стефана Сулика, єпископа Володимира Дідовича, о. Маріяна Бутринського, д-ра Богдана Лончини, адв. Петра Саварина, заява представників мирянських організацій, репортаж про похорон, три фотографії.

Книжку можна замовити в Мірона Маланока, 839 N. Rockwell St., Chicago, Ill. 60622. В нього можна теж замовити інші видання УП-СО.

У Мюнхені померла

Н. Бандера-Куцан

Мюнхен, Німеччина. — 3 Мюнхену повідомили, що там 13-го січня 1985 року, померла на 44-му році життя по довгий і тяжкій недугі св. п. Наталка Бандера-Куцан, донька колишнього провідника ОУН Степана Бандери, народжена в Україні 26-го травня 1941 року.

Св. п. Н. Бандера-Куцан була активним членом зорганізованого життя українців в Західній Німеччині, а в часі її короткого перебування в Канаді, активна виховання у Спілці Української Молоді, головна на вишкільних таборів. Ідучи спід-

дами свого батька, своє коротке життя присвятила вихованню своєї родини, професійній праці та служінню ідеї визволення України з комуністсько-московської неволі.

Залишила в жалобі мужа Андрія, дітей Софію і Оresta, сестру Лесю, братову Марусю та дальшу родину в Канаді і ЗСА. Як відомо минулому року помер у Канаді несподівано, на удар серця, на 38-му році життя її брат Андрій, активний студентський діяч співредактор тижневика „Гомін України”.

Влаштували „Різдво по всьому світі”

Нью Йорк (УЛД). — Український Інститут Америки влаштував у вівторок, 18-го грудня 1984 року, тут у своєму приміщенні цікаву і дуже успішну імпресу. Цілю її була не тільки перед різдвяна товариська зустріч. Організатори хотіли познайомити різні етнічні групи з українськими різдвяними традиціями, звичаями, стравами, колядами тощо. Рівночасно інші національні групи мали можливість показати свої різдвяні звичаї, отож цілою було познайомити одних з іншими.

Перша подібна різдвяна зустріч відбулася в грудні 1983 року. Тоді був присутнім представник мейора Едварда Кача, який видав прокламацію про „Міжнародне Різдво” в Мангеттені.

В квітні 1984 року була теж в Інституті програма „Великдень по всьому світі”. Програму, що відбулася 18-го грудня 1984 року, спонсорувала Дирекція Українського Інституту Америки, а приготував її комітет під проводом Лідії Савойки при співпраці Християн Бранецької, д-р Юліана Осінчук, д-ра Любомира Кузьмака і Марвіна Л. Ж. Шран-

Група українських священників
(фота: М. Гасар)

ка. Відкриваючи вечір, голова УІА інж. Володимир Назаркевич привітав гостей і сказав, що одне із завдань Інституту — організувати виставки та концерти, в яких беруть участь представники різних національних груп Нью Йорку, показують культурну спадщину і обмінюються досвідом в праці.

Л. Савойка короткими словами привітала присутніх, між якими були єпископи вірменської, грецької і

У Польщі триває суд над
вбивцями священика
Є. Попелюшка

Торунь, Польща. — Майже місяць триває судовий процес в справі викрадення і вбивства польського священика Єжи Попелюшка, який повинен був закінчитися до 21-го січня ц.р. Як вияснилося в процесі суду, до вбивства причетні більш високі чини польської державної безпеки і міністерства внутрішніх справ, ніж чотири офіцери, які сидять нині на лаві підсудних.

У понеділок, 21-го січня, суд слухав свідчення начальника управління державної безпеки міністерства внутрішніх справ генерала Зенона Платека, який був безпосереднім начальником організатора злочину, полковника Адама Петрушки.

Після арешту і притягнення до судової відповідальності полковника А. Петрушки і трьох його підлеглих — капітана Г. Пйотровського і лейтенантів В. Хмелєвського та Л. Пекала, генерал Платек був усунений від керівництва. Як виявилось на суді, цей захід с-

тимчасовим. Генерала Платека не притягнуто до відповідальності в зв'язку з викраденням і вбивством о. Попелюшка і на суді він виступав як свідок.

У своїх свідченнях генерал Платек усю вину за організацію викрадення і вбивства священика звалив на полковника Петрушку, який, за його словами, затіяв від нього цілий ряд фактів.

Раніше полковник Петрушка твердив, що він діяв за розпорядженням генерала Платека і, зокрема, за його вказівкою затіяв факт знищення службового авто, яке було використане для викрадення о. Попелюшка.

Недавно в газеті „Трибуна Люду”, яка є головною газетою польської комуністичної партії, була надрукована стаття, з якої стає зрозуміло, що польський уряд не має наміру притягати до відповідальності інших осіб, крім чотирьох підсудних.

Судитимуть військовиків за
вбивство лідера опозиції

Маніла, Філіппіни. — Уряд президента Фердинанда Маркоса формально обвинуватив 26-ох осіб за вбивство лідера опозиції Беніньо Акіно у 1983 році на дельтаплані в Манілі, коли він прибув літаком на батьківщину із З'єднаних Штатів Америки. Серед обвинувачених є 25 військовиків, включно з колишнім головою генерального штабу армії ген. Фабіаном Вером, і одна цивільна особа.

Перед формальним обвинуваченням спеціальна комісія, поклика на президента Маркоса, перевірила справу закиду і визнала обвинувачених винними за підготування і виконання вбивства. Прокуратори погодились з більшістю аргументів комісії і рекомендували президенту, після формального обвинувачення і позбавлення всіх посад і привілеїв змовників, передати справу трьом суддям для підготовки і переведення політичного процесу. У Філіппінах немає судової системи з лавою присяжних і

тому справу процесу ведуть прокуратори і оборонці підсудних в присутності судів, які опісля остаточно визначають вирок.

Ген. Ф. Вер, 65-річний військовик, є довголітнім приятелем теперішнього президента Ф. Маркоса. Поки що він перебуває у безрешетчій відпустці, але ніхто не сумнівається, що коли йому буде доведено злочин, президент Маркос і військова рада позбавлять його усіх прав. Поки що Вер категорично відкидає обвинувачення кажучи, що це в такий спосіб опозиційні до уряду партії метяться над ним і його друзями-військовиками за їхню залізну дисципліну і поведінку війська при вдержуванні порядку під час антиурядових демонстрацій.

Члени опозиційних партій задоволені обвинуваченням 26-ох запліджених вбивств Акіно осіб, але не „знають своїх позицій” і „продовжують обвинувачувати Ф. Маркоса у змові на життя їхнього лідера.”

До Філадельфії прибуде
мандрівна виставка

Філадельфія (М.Л.). — У дні 8-го, 9-го і 10-го лютого у приміщенні УОКЦентру відбуватиметься виставка документів визвольної боротьби з часів Другої світової війни.

Виставку підготувляють з нагоди 40-ліття створення Української Головної Визвольної Ради (УГВР) колишні воїни УПА при співпраці молодечих організацій П'яст, СУМА і ОДУМ.

У відкритті виставки о. год. 8-й вечора в п'ятницю, 8-го лютого, візьме участь співосновник УГВР проф. Лев Шанковський.

В суботу, 9-го лютого, в рамках виставки о. год. 4-й по полудні будуть виставлені три доповіді: „Зовнішньополітична діяльність Генерального секретаря зовнішніх справ УГВР”, доповіді Микола Лебедь; „УГВР — законодавчий етап у розвитку визвольної боротьби”, доповідь д-р Мирослав Прокоп; „Бойові дії УПА в 1943-49 роках”, доповідь майор Петро Содолюк.

Організатори заохочують українське громадянство Філадельфії й околиці скористати з цієї особливості нагоди, де крім виставки можна буде також зустріти небагатьох ще сьогодні живучих співтворців останніх визвольних змагань.

Відвідувачі виставки зможуть так само запізнатися із членом молодшого покоління майором американської армії П. Содолюком, який під сучасним поправом над дослідими боротьби і тактикою Української Повстанської Армії.

Закриття виставки в неділю, 10-го лютого, о. год. 3-й по полудні.

ПОПРАВЛЯЮТЬСЯ ВІДНОСИНИ
МІЖ БОННОМ І МОСКВОЮ

Бонн, Західна Німеччина. — Холодні відносини, які особливо погіршилися між Бонном і Москвою після приходу до влади в Західній Німеччині коаліційного уряду християнських і вільних демократів під керівництвом Гельмута Коля, починають помалу, але послідовно поправлятися. Політичні спостерігачі думають, що Советський Союз, побачивши безуспішність своєї ізоляційної політики, почав подавати сигнали до поліпшення відносин і навіть вислав в останніх тижнях кілька своїх делегацій для переговорів в різних справах, зокрема у справі збільшення торгівлі між СРСР і Західною Німеччиною.

Ще кілька тижнів тому Москва намагалася цілковито вилучити Бонн від всіх переговорів і зустрічей з представниками СРСР і східноєвропейськими сателітами. Така політика Москви нібито мала бути відплатою для Коля за його погодженість на розмирення американських ядерних ракет Першинг-2 і крилатих на своїй території, бо за прикладом Німеччини пішли також інші держави Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО). Політичні аналітики пригадують, що Кремль не дозволяв навіть східнонімецькому лідеру Еріху Гонекеру відвідати Бонн, хоч ці відвідини були вже заздалегідь заплановані.

Після успішних вступних розмов у Женеві між державним секретарем ЗСА

Джордом Шульцом і міністром закордонних справ ССР Андреем Громиком і погодженістю обидвох сторін для відновлення переговорів про роззброєння, зокрема редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї, до Бонну прибула більша советська торговельна делегація, що очолює один із заступників голови Ради Міністрів СРСР Алексій К. Антонов, який запропонував канцлерові Г. Колю і його співробітникам дуже корисну торговельну п'ятирічну угоду, що трактує Західну Німеччину як головного постачальника багатьох товарів, зокрема технології, до Советського Союзу.

Мартін Бенгеманн, західнонімецький міністр економіки, вже раніше передбачав, що Москва скоріше чи пізніше зацікавиться німецькою технологією хоч він вважає, що не все, що виробляється сьогодні в Західній Німеччині, як зрештою в багатьох інших країнах Заходу, може бути предметом переговорів, а вже в ніякому разі предметом продажу. Деяка технологія може бути використана для військових цілей. Не зважаючи на заяву міністра, німецькі індустріальні критики уряд за обмеження, бо вони готові за гроші продати Кремлю усі таємниці Заходу.

А. Антонов зустрівся з канцлером Г. Колю, міністром закордонних справ Гансом Дітріхом Генше-ром й іншими урядовими особами.

Президент Р. Реген вказує на
співпрацю Хомейні з Нікарагуа

Вашінгтон. — Президент Рональд Реген заявив візитуючому у Вашингтоні західним парламентарістам, що він побоюється, що співпраця Нікарагуа з Лівією і її диктатором Моаммаром Каддафі, Палестинською Визвольною Організацією під керівництвом Ясіра Арафата, а тепер з іранським урядом аятоли Хомейні, може створити нову небезпечну ситуацію в Центральній Америці.

Як відомо, на початку цього тижня Нікарагуа відвідав прем'єр-міністр іранського уряду Мір-Гусейн Мосаві з його членськими дорядниками, якому теперішній „президент” Данієль Ортега влаштував парадне прийняття. Більше того, під час переговорів Мосаві обіцяв нікарагуанським сандіністам значну допомогу зброєю. Очевидно, ані Мосаві, ані сандіністи не повідомляли офіційно про цю домовленість, але з інших джерел, а зокрема з повідомлень американської розвідки відомо, що аятола Хомейні вирішив активно виступити проти американської політики в Центральній Америці.

Президент Р. Реген, промовляючи до приблизно 60-ох парламентарів західної гемісфери, переважно з

латиноамериканських країн, намагався оборонити нікарагуанських повстанців, які ведуть активну боротьбу проти сандіністів і домагався для них більшої допомоги не тільки від ЗСА але також інших антикомуністичних країн, членів Організації Американських Держав (ОАС). Президент ЗСА мав відвагу заявити, що процесові демократизації в Латинській Америці супротивляються диктаторські режими комуністичного світу, зокрема Советський Союз і його східноєвропейські сателіти.

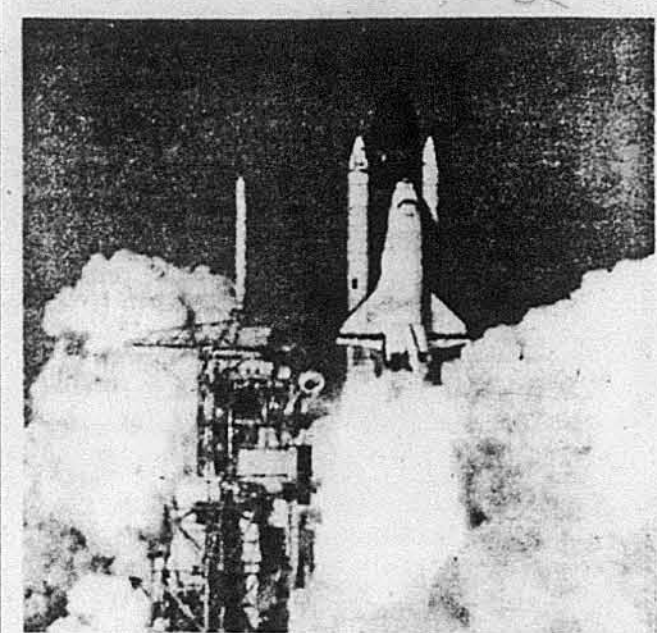
Після виступу Р. Регена і заступника пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікса, речник нікарагуанської амбасаді у Вашингтоні намагався „спростувати зумисну інсинуацію” ЗСА проти його країни кажучи, що прем'єр Ірану Мосаві побував у Манагуа з метою підписання торговельного договору, а не з метою продажу зброї.

Політичні спостерігачі кажуть, що Р. Реген використав нагоду, щоб збільшити допомогу для повстанців, яких він весь час називав „борцями за свободу”. Проти цієї допомоги виступав більшість членів обидвох палат Конгресу.

ВІЙСЬКОВА РЯТУНКОВА команда продовжує розшукувати за американським військовим літаком, який пропав без вістей на початку цього тижня біля Гондурасу, але через погану погоду рятункові команди не змогли розпізнати розшуку. Американські і гондураські чинники припускають, що літак розбився у гірському терені. Літак, типу С-130А чотиримоторний „Геркулес”, знаходився в дорозі з Панами до Гондурасу.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ ізраїльського уряду подало до загального відомо, що Ізраїль вирішив відкрити свій консулат в Гонг Конгу. Єрусалим не має дипломатичних зв'язків з Китайською Народною Республікою і тому політичні спостерігачі думають, що Ізраїль хоче через свій консулат у цьому місті відновити заходи до навіязання дипломатичних зносин з Пекіном.

ОФІЦІЙНІ УРЯДОВІ РЕЧНИКИ в Етіопії повідомляють, що в їхній країні і в сусідньому Судані поширюється епідемія холери, хвороби, яка в умовах африканського життєвого рівня і браку медикаментів, може стати загрозливою для багатьох країн цього континенту. Досі в Етіопії померло від цієї хвороби 60 осіб. Західні лікарі і медичний персонал звернулися до багатьох країн світу, в тому числі до З'єднаних Штатів Америки за допомогою. Хвороба холера дуже скоро поширюється серед населення з огляду на те, що немає достатньої кількості фільтрованої води.

„ДИСКАВЕРІ” ПОВІЗ
САТЕЛІТА У КОСМОС

„Дискавери” знов вилітає у простори.

Кейп Канаверал, Фл. — В четвер, 24-го січня ц.р., о 2-й годині 50 хвилин по полудні з летища у Кеннеді Спейс Центрі був запущений міжпротірий корабель „Дискавери” з п'ятьма астронавтами і розвідувальним сателітом на покладі.

Запуск міжпротірного корабля затримався на добу через морози, що спричинили покриття льодом зовнішньої цистерни з паливом.

Вперше за 20-річну історію американських міжпротірих пілотованих рейсів полет „Дискавери” був застречений. Це зроблено у зв'язку з вантажем, що знаходиться на ньому. Хоч подробиці про характер місії „Дискавери” не повідомляється, оглядачі вказують, що метою цього полету є те, щоб дати можливість американським військовим доступ до найвищого „спостережного пункту” — космічного.

Американська преса повідомляє, що у вантажному відділенні „Дискавери” містяться розвідувальний сателіт, що його астронавти пустять в орбіту. В числі п'ятих астронавтів „Дискавери” капітан американських військово-морських сил Томас Маттінглі, який

до цього двічі здійснював полети в космос — у 1972 році він був пілотом міжпротірного корабля „Аполло-16”, а десять років пізніше командиром четвертого американського корабля „Колумбія”.

Точний час запуску „Дискавери” тримався в тайні, щоб перешкодити советським станціям стеження і розвідувальним судам прослідити за виходом міжпротірного корабля в орбіту.

Повідомляється, що головна мета запуску розвідувального сателіта з корабля „Дискавери” в тому, щоб простежити за советськими ракетними випробуваннями і дотриманням Советським Союзом прийнятих ним на себе зобов'язань у договорі із ЗСА, а також зібрати розвідувальну інформацію про советський військовий радіо- і телефонний зв'язок.

Хоч формально полетом керує НАСА, Департамент оборони ЗСА повністю взяв на себе витрати за цей запуск на суму 31,200,000 доларів.

До кінця 1989 року космічні кораблі здійснять 15 полетів з військовими вантажами.

У СВІТІ

КИТАЙСЬКІ ВІЙСЬКОВІ відділи повели відплатні акції проти в'єтнамців, які дуже часто вриваються в китайську територію і вбивають цивільних китайців. Згідно з інформацією китайського пресового агентства Гейнгуа, в'єтнамські прикордонники в останньому часі вбили кілька сотень мирних китайських етнів. Речник міністерства оборони КНР Ма Южен заявив, що ішим разом китайську військову акцію спровокували в'єтнамці. Китайський речник не подав однак як китайські війська переступили китайсько-в'єтнамський кордон і чи є жертви в людях.

НІКАРАГУАНСЬКІ антикомуністичні повстанці відкинули пропозицію президента Нікарагуа Данієля Ортеги, який пропонував їм амністію за припинення воєнних дій проти „легального” уряду і закнення ідеї зміни політичної системи в країні. Д. Ортега який після виборів формально перебрав владу президента зголосив у парламенті законопроект, який, очевидно, буде прийнятий, про надання амністії для приблизно 12,000 повстанців, якщо вони зголосяться до урядових агенцій, здадуть зброю і підпишуть заяву лояльності, або прийматимуть невражню. Як відомо, повстанцями домагаються хоч неадекватно, З'єднані Штати Америки з надією, що цей рух розвинеться у більшу силу і приверне демократичну форму правління в Нікарагуа.

НЕУСПІШНА ПОЇЗДКА сенатора Едварда Кеннеді до Південної Африки, де його фактично не прийняли і відкритими раменами білі і чорні мешканці тієї країни, мабуть перекреслила усі плани Кеннеді будь-коли кандидувати на високе становище Президента З'єднаних Штатів, — кажуть політичні спостерігачі.

НАСТІРЛИВІ ПОГОЛОСКИ, до речі підтвержені советськими офіційними речниками про хворобу Константина Черненка мабуть не матимуть жадного впливу на підготовку до переговорів про роззброєння, а зглядно редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї. Політичні спостерігачі і дипломати в Москві кажуть, що міністер закордонних справ СРСР Андрій Громико має такий великий вплив на закордонну політику Советського Союзу, що навіть у випадку смерті чи відходу К. Черненка від активної служби не перешкодить цим переговорам.

ЗАХІДНІ ВІЙСЬКОВІ спостерігачі із затурбованням спостерігають советське військову активність у портах і на летунських базах у В'єтнамі. Привезені до В'єтнаму советські наймодерніші військові бойові літаки МіГ-23 вже змонтовані і тепер відбувають пробні літи. Поки що не відомо з якою ціллю вони були доставлені до В'єтнаму чи Ганой не захоче вжити їх проти китайської прикордонної армії, що може збільшити ризик війни між цими країнами. Це вже не є таємницею, що до такої війни пригтовляється Китайська Народна Республіка і В'єтнам.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів UNA: \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Друга Каденція Регена

Хоча президентські вибори відбулися ще 6-го листопада минулого року, то за Конституцією виборний президент починає урядувати формально й офіційно щойно 20-го січня наступного року. Отож у неділю, 20-го січня 1985 року відбулося формальне записання Рональда Регена в Білому Домі у вужчому гурті, а наступного дня перед полуднем на церемонії у великій залі Капітолію, на спільному засіданні обох палат Конгресу й в присутності дипломатичного корпусу, членів Верховного Суду й запрошених гостей. В обох цих подіях Рональд Реген повторив текст присяги, як наказує Конституція, поклавши ліву руку на біблію, що її тримала його дружина Ненсі та піднісши праву руку вгору — повторив за головою Верховного Суду слова короткої присяги, яка закінчується словами: "Так допоможіть мені Бог". Взагалі багатократно згадувано. Всевишнього на цій церемонії, бо молитви виголошували представники чотирьох віровизнань. Це, очевидно, зроблено зумисно, планоно й маніфестаційно, щоб підкреслити становище консервативного Президента, який є за привернення молитов у публічних школах, за державну допомогу приватним церковним школам і проти „вбивства ненароджених істот“.

Цьогорічна інаугурація 40-го з черги Президента 3-дніхних Стейтів на його другу каденцію відбулася з великою парадом, дарма що у зв'язку з жакливою погодою відкликано приготувану величаву розвагову програму на вільному повітрі, зорганізовану коштом кільканадцяти мільйонів доларів, що їх згори склали великі промислові корпорації. Парадний характер цієї інаугурації разом з усіма пов'язаними з нею імпрезами, передаваними через радіо-телевізійні станції, відповідає історичному значенню цієї події. Оце вперше від часу Д.Д. Айсенавера вступає в другу каденцію свого урядування дітяч, переобраний велетенською більшістю народу (у 49 стейтах на всіх 50), який має всі шанси урядувати — якщо тільки житиме — далі чотири роки. Тільки Річарда Ніксона переобрали на другу каденцію також вогрегейтського скандалу, що його використали проти нього ворожі йому засоби інформації і Конгрес. Рональд Реген, — погоджуються у цьому всі прихильні йому і неприхильні коментатори, — користується найбільшою в американському суспільстві популярністю поруч із Джорджем Вашингтоном, Френкліном Рузвельтом і Дейвідом Айсенавером. І тому ніхто в Америці не піддавав під сумнів доцільність такої паради, а тільки більшість преса насміялася над нею, не знаючи і не розуміючи американської атмосфери, американського духа та американської традиції.

Очевидно, що центральною і суттєвою точкою всього церемоніалу, пов'язаного з записанням Рональда Регена, була зараз же після записання в Конгресі виголошена ним програмова промова. Як звичайно, Рональд Реген виявився і тут блискучим оратором, який вміє негайно навізати духовий зв'язок з аудиторією і вміє промовляти до умів і сердець найширших верств народу. Провідною думкою Регена був знову патріотизм. Він двічі підкреслив, що „нема демократії ані республіканців, а є тільки американці“. Він звернув увагу, що Советський Союз здвигнув величезну збройну потугу і що Америка за останні чотири роки намагалася зрівноважити збройні сили, „але багато залишилося ще зробити“. Згідно з передвиборчим гаслом Регена „мир і добробут“, він тепер, очевидно, натякаючи на проект „космічної війни“, — підкреслює потребу знати таку оборонну зброю, яка зведе б нанівше вартість атомової зброї, як страхітливої загрози для існування людства. Він звернув увагу, що коли навіть напасники, який покоришався би атомовою зброєю і вбив кількадесят мільйонів людей, то пошкодована сторона зможе у відплатній атаці знищити кількадесят мільйонів осіб у країні напасника. Тому Реген мріє про час, коли не стане зовсім атомовою зброєю. З внутрішніх справ торкнувся потреби зменшення державного дефіциту і заявив знову за Додатком до Конституції, який забороняє би Урядові видавати більше, як отримує з податків.

Реген виявився знову оптимістом і ідеалістом поруч із зрозумінням реальних можливостей. Він матиме у своїй другій каденції велику трудність у співпраці з демократичною Палатою Репрезентантів і в переговорах із СССР. Але його твердий характер, свідомість цілей, терпеливість і рішучість та гурт найближчих співробітників, що він собі його дібрав, кажуть ворожити Рональдові Регенові успіхів у другій каденції не менших, як здобув їх у першій.

Юрій Р. Рибак

АГРАРНІ ЗМІНИ В ЗСА

навалі рецесії та кон'юнктури, які у загальному не здержували довготерміновий розвій, та приїшов тому кінець і не зважаючи на велику державну допомогу не вдалося американській аграрії піднятися після останньої рецесії. Може одна із причин є в тому, що могутня споживча харчова індустрія своєю перерібною основних рілльничих продуктів прямо диктує рід остаточного харчу. І на наших очах замирає традиційна фермерська родина, яка була так важлива в американському житті, а власність якої переходила у руки професійного керманіа, що старастя використовувати усі економічні принципи і тим способом при найнижчих коштах досягнути найвищого зиску. І тут індивідуальність особи переходить у колектив, а рілльничі машини заступають тисячі рук на зразок індустріальної фабрики...

Так, це існують малі ферми, однаке переважно тому, що їх власник праїсно додатково деїнде. Словом зникає привязаність людини до землі, а з тим і існування рілльничого населення.

Середньої величини ферми, річний оборот яких є від 40,000 до 100,000 доларів зазнають найбільшої поразки, бо вони доволі великі, щоб сплатити борги на закупівлю нових машин, однаке замалі, щоб використати максимум технології

для досягнення найвищої продуктивності. Тому і не диво, що їх викуповають великі ферми. Згідно зі статистикою, ферми із рілльничими оборотами понад чверть мільйона доларів збільшились на 54 відсотки в останніх п'ятьох роках. Це пересунення власності з малих і середніх ферм у сторону великих має вплив на продуктивність аграрних машин, які досі примінялись до існуючих потреб. Великі ферми мають змогу краще використовувати машини і зживати їх менше на одиницю площі, як теж купують уживані за низьку ціну від тих, що злянуть ферми.

Коліс вважали, що фермер — це людина, яка крім своєї землі не бачить світу Божого, нїні фермер, коли бажав існувати, мусить цікавитись економічним і політичним життям, мусить знати стан ринку збуту, мусить знати, які аграрні договори закрючує держава і тому платити за користі з особливих інформаційних услуг.

Одне обрахування передбачає, що у кількох наступних роках одна третя фермерів матиме свої компютери, як теж безпосереднє отримання із торговельних бірж; використання інформаційної технології дозволяє фермерові держати палець на живничої ринку, а головні ціни його продукту і робити якнайко-

рисніше вирішення. Теж нові досяги в поліпшенні управи чи примінення економічних машин можуть лише зменшити кошти продукції.

І коли потреба інформації для фермерів дає поштовх для постановки багатьох нових підприємств, що спеціалізуються у поодиноких ділянках, то з другого боку досі існуючі установи головно фінансового характеру підпадають. Ось згадаймо хоча б малі місцеві банки, що роками давали позики малим фермерам головно у часі перед жнивами, чи на закупівлю машин. Немає малих фермерів, немає і доходу для малих банків, бо вони не мають змоги фінансувати велетнів, які знову мають зв'язки з великими банками. Теж підпадає значення рілльничих кооперативів, що базували своє існування на багатьох членах й існували, бо давали своїм членам великі користі. Немає членів — нема кооперативів.

Як бачимо американську аграрію перейняла у свої руки технологія та бізнесове думання. Уже вдалося приміняти ідею масової продукції, де машини заступають людські м'язи, де лише можуть. Користі з цього для загалу є наглядні, бо американці платять за харч — у відношенні до свого заробітку — найменшу частину з усіх розвинених країн. Усе ж такі зміни у структурі аграрної продукції і земельності впливають на демографічне пересунення у некорист рілльничого населення у ЗСА.

Іван Кедрич

ОБЕРЕЖНО З КРИТИКОЮ ВАТИКАНУ

Павло II, перший не-італієць після 456-років в часі його вибору 16-го жовтня 1978 року, польський патріот, відхилився від традиції Ватикану орієнтації тільки на державу і її уряд, а не народ, бо заявився за „Солідарність“, яку градоначальник Москви генерал Ярузельський поставив формально рішенням підпорядкованого союму, — поза законом. Але тут Папа мусить лавірувати: він поручає „мирий діалог“ між Церквою у Польщі й урядом та між провідом „Солідарності“ з урядом. Можемо критикувати Ватикан, що дотепер нема в Польщі списку тих, які тамешні українські католики. Але чи при тій критиці маємо забути, яка доля чекала би того списку, який став би сілєю в оці Москви і проти українського польського клиру? І коли Папа володіє понад 700 мільйонами католиків у світі, то скільки є серед них українців і чи можемо вимагати, щобі центрі зацікавлення і турботи Папи? Борімося за привернення усіх прав, застерєжених у Берестейській Унії і критикуймо порушення їх, але й будьмо скромні. Критикуймо так, щоб не виливали дитини разом з водою, критикуймо так, щоб не створювали ворожого супроти Апостольсь-

кої Столиці і Вселенського Архієрея настрою, неприхильної атмосфери, бо куди воно нас завело би? Не забуваймо, що коли деякі загорілі піддавали сугестію „відвертатись“ від Ватикану і створити „Українську Католицьку Національну Церкву“, щось на подібну польського Косцюла Народового, що його створили комуністи, то — помінаючи повну нереальність такого абсурдного проекту, Блаженний Ісуповідник Віри Отець Іосиф Сілійний заявив: „Я не нате карався 18 літ у советських кацетах з вірності Апостольській Столиці, щобі тепер на волі зрадзувати її“. І коли хтось бачить „загин“ Української Католицької Церкви в наслідок деяких помилкових ходів Ватикану чи пак її Східної Конгрегації, то не забуваймо фактів: який був стан УКЦеркви в ЗСА у 1884 році, коли до ЗСА приїхав перший духовник, о. Іван Волянський, і який є теперішній стан з чотирма єпархіями і чотирма Владиками-громадянами! Відносна порівняльний стан Української Католицької Церкви в Західній Європі перед передачею 12-ти європейських країн під юрисдикцію тодішнього єпископа Іосифа Івана Бучка, згодом архієпископа і справжнього „архієпископа скитальця“ — і який є тепер тамешній стан із владиками у Франції, Англії, Західній Німеччині й Югославії, і коли хтось дуже невдово-

лених, чи два календарі є також однією із причин, що це традиційні йорданське благословення домія розтягся частенько аж до кінця місяця жовтня. Розуміється другею причиною цього є мала кількість наших священників у відношенні до українських поселень, які усі без різниці віку та переконань саме на цій відвідині завжди дуже чекають. Навіть діти з

кої Столиці і Вселенського Архієрея настрою, неприхильної атмосфери, бо куди воно нас завело би? Не забуваймо, що коли деякі загорілі піддавали сугестію „відвертатись“ від Ватикану і створити „Українську Католицьку Національну Церкву“, щось на подібну польського Косцюла Народового, що його створили комуністи, то — помінаючи повну нереальність такого абсурдного проекту, Блаженний Ісуповідник Віри Отець Іосиф Сілійний заявив: „Я не нате карався 18 літ у советських кацетах з вірності Апостольській Столиці, щобі тепер на волі зрадзувати її“. І коли хтось бачить „загин“ Української Католицької Церкви в наслідок деяких помилкових ходів Ватикану чи пак її Східної Конгрегації, то не забуваймо фактів: який був стан УКЦеркви в ЗСА у 1884 році, коли до ЗСА приїхав перший духовник, о. Іван Волянський, і який є теперішній стан з чотирма єпархіями і чотирма Владиками-громадянами! Відносна порівняльний стан Української Католицької Церкви в Західній Європі перед передачею 12-ти європейських країн під юрисдикцію тодішнього єпископа Іосифа Івана Бучка, згодом архієпископа і справжнього „архієпископа скитальця“ — і який є тепер тамешній стан із владиками у Франції, Англії, Західній Німеччині й Югославії, і коли хтось дуже невдово-

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про йорданські традиції

Коли минулого тижня навістив нас сильна хвиля морозу ми, українці, мали зразу на це своє і достовірне пояснення, „звичайно в час нашого Йордану тиснув добрий мороз“ і було в тому „наш Йордан“ тришки гордості і тришки сентименту, бо йорданські традиції у нас залишилися сильними, не зважаючи на змінені обставини і два календарі в нашій спільності.

І хоча немає таких йорданських відривів, „як були коліс“ на річці чи при лівійській кричці на славному ринку, але всі чекають на свячену воду і на відвідини священника, що приходить „покропити“ хату.

При тому всі спокійно і з гумором приймемо дивовижні, а то й комічні ситуації, які трапляються тепер із йорданськими святкуваннями. Бо ми якось погодились із співіснванням двох святкувань і немає уже такої ворожої настанови поміж старо-і-новокалендарниками, як була перед кільканадцятьма роками. Цікаве чи це час чи втома зробили своє?

І ви вже почувте як без найменшого хвилювання розказують вам, що „до нас приїшов отець кропити хату саме, як ми сідали до Святої Вечері“, або що „ми уловились зі своїм парохом, що постимо 6-20 січня хоча повинні це зробити 5-20, бо це після „нового“ календаря Шедрий Вечір“.

Здається, ці два календарі є також однією із причин, що це традиційні йорданське благословення домія розтягся частенько аж до кінця місяця жовтня. Розуміється другею причиною цього є мала кількість наших священників у відношенні до українських поселень, які усі без різниці віку та переконань саме на цій відвідині завжди дуже чекають. Навіть діти з

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

УВАГА ДО ТОЧНИХ ДАТ

З датами треба бути дуже обережним, головню з датами народження, та це й жінок. У новорічному привітанні Об'єднання українських письменників „Слово“ для наших цьогорічних ювілярів ми дозволили собі пристарити нашу милу потесу Діму аж на п'ять місяців і вісім днів, подаючи дату її народження на 23-го травня. А Діма народилася, як вона сама це гарно проспівала у вірші „Поклінь деревам“ у новій збірці „Осіннє мереживо“ („Мабуть тому, що народжена восени я, душа стрепенується, як птах...“) не з весною, а восени, точно 31-го жовтня. Тож мусимо вибачитися, що ми прибавили їй віку і просимо не слати їй привітні ранише, аж в пізню осінь.

При цій нагоді мусимо справити дату народження Любови А. Дражевської. Вона народжена 12-го верес-

присмістю ідуть зі свічкою перед свячеником, слідує до нього з кропильником. Про безпеку та переживання йорданських традицій саме написала нам одна молода мама:

„...ми мали цього року щастя, бо отець прийшов святити хату два дні після Йордану, а не раз чекало до його, і звичайно, приходило саме тоді, коли я стріглася мусіла погнати робити копії з листа, що його писала для кружка матерів, а вдома залишилася руйну: ліжка непостелені, в кухні — залишки сніданку, відчищений слой з горіховим маслом, кришки і все інше, що залишає молода мама, яка пробув „красти“ час від одного до другого обов'язку. А це до того благословення хати залежить від цього наскільки є „амбітний“ священник, що це робить. Один покропить, застане „зав'язав с...“ і піде — другий каже відчиняти двері від кожної кімнати і шафи. Діти розуміються ходять зі свічками перед ним і я вже вікніці їх навчила, що це справді не гріх, якщо отець деякі шафи з моїми „складами“ речей не покропить. Бо попередніми роками, то вже думала брати асеруацію, бо ніколи не знала, що могло впасти і поранити, коли несподівано треба було отцеві відчинити шафами більше як заповів свій прхрид, залишаючи мені тільки півдощини, щоб заховати все „барахло“, що валилося по хаті. А одного разу отець пішов аж на стріх і мало що не впав на стріжних сходах...“

Ось такі пригоди переживають наші молоді господині, але традиції йорданських святкувань відкріпляються не хочуть. Добре, однак, що ми їх не забуваємо і навіть морозна погода дає нам нагоду згадати „наш Йордан“.

О—КА

Володимир Жила

ВДАЛИЙ ТВІР

Михайло Качалуба, „З моєї Одиссеї“, частина I, Буенос-Айрес. Видавництво Юліана Середька, 1983.

Перед нами цікава книга в українській мемуарній літературі. Написана вона легко й доступно, так що прочитася її і юнак, і дівчина, і дорослий, і людина на схилі віку. Книга написана з любов'ю до рідної землі, з гордістю за свій рід і з тривогою за майбутнє українського народу. Книга „З моєї Одиссеї“ містить багатий фактичний матеріал про життя на Збаражчині, зокрема в Романовому Селі й частково в Тернополі. Авторова Одиссея почалася 7-го листопада 1908 року і „з Божої ласки та волі триває й досі, хоч далеко від Романового Села“ (стор. 9). Михайло Качалуба веде читача крізь роки й простори рідної землі, будучи заздалегідь свідомим того, що всього не можна охопити та про все не можна розповісти. Він непомітно розкриває значні факти та дає чудові уявлення минулого. Його уявлення образні, конкретні й наскрізь своєрідні, в той час, коли його слова вагомі, бо в них відбито минуле й вони створюють неповторне відчуття думки:

Ей, пращовитий був мій дід Степан. Як тільки сіріє, вже кошу на плечі, люлька в зуби і в поле. Ця люлька його раз нагнівала (краще розсердила, привела в стан роздратування, обурення, гніву — В.Ж.). Вийшов він в поле і кошить, а тут підійшла охота закурити. Маєце по кишенях

— люлька немає. Повитгав усе з торбинки, що мав на подолудок, люлька немає. Бурмотить щось із злості, пробіє знову косити, але кісьба (косиння — В.Ж.) не береється. Кидас кошу й вибирається додому по люльку. Вже вийшов на дорогу та з пересердя закрив і плюнув. А люлька бац з зубів на землю. (Стор. 11)

Як бачимо в автора своя манера викладу, свій стиль, але в цілому ж уявлення справляє добре враження. У ньому правдиво й рельєфно відтворено стан душі діда Степана. Чудово змалював автор також приїзд батька з війни після чотирьох років розлуки з родиною: „Олекса! — скрикнули нараз мама, і бабуня, і дідуньо. Стефан застиг при грубі, Мариня біля столу, а ми з Федьом і Катрусєю закам'яніли з порожніми ложками за столом. „Це наш тато!“ — кричав веселий голос в наших душах“ (стор. 50). В описі цієї сцени відсутнє деталізоване змалювання обставин. Автор просто вводить читача в середовище своєї родини й за допомогою слів розкриває радість дітей.

Кожен епізод, буквально кожен рядок книги, присвячений єдиний цілі: розкрити минуле, передумати його та знайти в ньому зерно краси. А ще точніше: змалювати ставлення української родини до праці й обов'язку, тобто показати її моральний рівень та характер діяння й буття.

Цікавий і колоритний у книзі образ самого автора. Він пізнав багато горя, зокрема під час війни, але в цьому завжди перемагає оптимістичне начало: він весь в діяння, він розповідає про шматок життя, а інколи й душевно страждає. Його розповідь не позбавлена суб'єктивного характеру, бо це характеристика прикмета майже всієї мемуарної літератури, проте вона має свою вартість — це ж авторів свідчення.

Першу частину своєї книги Качалуба закінчує оптимістично: „Знову Тернопіль, і знову весна, а з нею нові надії, нові мрії, нові плани, але при важкій праці“ (стор. 129). Молодий Качалуба, як видно з його власних підтверджень, був людиною рішучою, самостійною у думках та обдарованою широкою увагою. Його скромний віршик, що появився ще в гімназійній газеті:

Не гнісь, не корись
Проклятий судбі!
Життя положи
За край в боротьбі! (Стор. 100)

припав навіть до впадоби його професорові Танчаківському, який вже тоді додавав талант у молодому студентові й, жартуючи, говорив про красу, що криється в поезії Качалуби. Автор, згадуючи цей факт щиро милується ним: „Мій душевний біль зменшився. Професор Танчаківський приложив на моє болоче, дитяче серце трошки педагогічного бальзаму“ (стор. 100). Ми є свідками прямодушної реакції скромної молодого людини, в якій немає ні зарозумілості, ані пихи. Це добрий показник чистого характеру, що цінує вартість простоти й орієнтується на спогади про давно пережите.

Добре врахована автором послідовність використання образів минулого, про які він не тільки говорить, але їх показує, змалює по-мистецькому їх світлі й тіні. Як позитивну сторону книги варто відзначити те, що автор не нав'язливо підказує кожному з нас глянути й в наше минуле, а коли трудно відтворити його, то хоча б згадати його замільніви події.

Михайло Качалуба, лікар по професії, відомий в українській літературі рядом цінних збірок поезії: „Будь-варами серця“, „Вільним крилом“, „Відлуння моєї душі“ тощо. Обдарував нас тепер ще своїм першим більшим твором „З моєї Одиссеї“. Книга в цілому справляє гарне враження у шуканнях істини минулого. Тут усе продумано до кінця й немає спірних тверджень. Щобільше, вибираючи найцікавіші уривки з книги, можна легко познайомитися з автором молодечими роками, коли вироблявся його спостережливість та розгорталася фантазія. Качалуба вже тоді приділяв багато уваги складним проблемам людської душі і старанно працював над мистецьким словом.

У книзі подекуди наявні мовні й образні недоліжки, але всі вони мають частковий характер і не порушують загальної позитивної оцінки цього вдалого прозового твору.

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР—65”, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ., І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

**Караються, мучаться,
але не каються**

„Якщо я був би останнім українцем на світі, я і тоді боровся б за Україну”

Л. Лук'яненко

Нескорена полтавчанка

Оксана Мешко народилася 30-го січня 1905 року в селі Старі Санжари, Полтавської області. Вона мала двох синів — Євгена і Олександра. Євген, 1930 року народження, загинув під час летючого налету в 1941 р. Олександр, 1932 р. нар., був довголітнім політичним в'язнем московсько-більшовицької окупаційної системи.

Оксана Мешко

Оксана Мешко була ув'язнена в 1947-55 рр. Її закидали співпрацю з українським національним рухом і оборонні заходи своєї арештованої сестри. В 1956 р. прокуратура УССР реабілітувала її. Після ув'язнення сина Олександра в 1972 р., якого за судили на сім років табору суворого режиму і п'ять років заслання, виступала постійно на його захист.

Оксана була членом-засновником Української Гельсінкської Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод, а після арешту і ув'язнення О. Бердника — керівником (від березня 1979 р.). Її закидали, що вона була автором або співавтором багатьох документів цієї Групи. В 1980 році була знову ув'язнена і перебувала на примусовій т. зв. експертизі в психіатричній лікарні. В жовтні 1980 року була знов заарештована і ув'язнена, а в січні 1981 року засуджена на 6 місяців табору суворого режиму і 5 років заслання. Заслання відбував в Хабаровському краї. Її теперішня адреса: 682080 Аян, Аян-Майський район, Хабаровський край, вул. Восточная, 18.

Подасмо хронологію морального (а то й фізичного) терору Оксани Мешко, доконаного органами КГБ: 9-го лютого 1978 року відбувся обшук в домі О. Мешко; 14-го лютого — п'ятигодинний допит і відчитання попередження; 12 червня — персональний обшук перед поба-

ченням сина Олександра; в липні обшукували і допитували всіх осіб, які відвідували О. Мешко; 3 листопада — до помешкання Оксани Мешко увірвався „невідомий” з пістолетом і вимагав у неї грошей, після піднесення крику „невідомий” втік; 6 березня 1979 року — знову обшук; 12 квітня — в дорозі зробили особистий обшук; 22 лютого 1980 року — домашній обшук; 12 березня — знову домашній обшук; 13 червня — насильно запроторено до психіатричної лікарні ім. Павлова в Києві на психіатричне „обслідування”; 13 жовтня — після обшуку О. Мешко насильно приміщено у психіатричну лікарню ім. Павлова; в листопаді в лікарні її визнали осудимою і перевезли в тюрму; 5 січня 1981 року відбувся суд над Оксаною Мешко з вироким 6 місяців табору суворого режиму і 5 років заслання. Її закидали антисовєтську агітацію і пропаганду. Після суду її знову запроторюють до психіатричної лікарні ім. Павлова, а 16 березня 1981 року перевезли на заслання в село Аян, Хабаровського краю.

Розваговий вечір СЧА в Ньюарку

У більшості кількості з нас умовини життя під сьогоднішню пору є такі, що за буденними обов'язками кожний день просто шезає, інколи й на відпочинок дня не вистачає. Не згадуючи вже про розвагу, бо, як і вміємо, в поспіху радію, то вістки своїм кошмарним змістом розмальовують чорними кольорами майбутність людства і темною хмарою вкривають соняшність доброго настрою. А крещендо крику, що його називають пісню, просто подражає, а то й вражає слух.

Тому, коли трапляється нагода, що можна декілька годин провести в безтурботному відпочинку, це пережиття залишається незабутнім, як ось це в неділю, 2-го грудня м. р., в Ньюарку на чайному вечорі, що його приготував 28-й Відділ СЧА. Душею програми цього вечора була Валя Калін.

З властивою їй привітністю привітала вона присутніх на залі й представила виконавців програми. Відтак Олександр Головацький легкими жартівливими піснями під звуки гітари впровадив присутніх у настрій, доказавши, що і з наших громадських чи політичних недовірок, на-весе-ло взявши, можна по-мі-я-ти-ся.

Фольклорним діалектом Степан Магмет передав монолог Ека про пригоди двох наших земляків, що в автобусі, щоб не звертати на себе уваги, не по-українському, а „по-ангільськи” вогорили... Монолог і дотепи Степана Магмета викликали спонтанний сміх присутніх.

Іванка Кононів і Валя Калін під акомпаньямент проф. Гали Клим, консонансами дуєт, мелодіями пісень, за якими чи не найду-жче стужені ми згодили нас красною Карпат („Гори Карпат”) і чаром української ночі („Намалой мені ніч”). Не обійшлося і без жартівливої пісні про кохання, що

інколи проявляє себе мов не дуга („Кохання наче грипа”), „Програмою” перерви стала гостинність „союз-нок”, бо щедро вгощали присутніх чаєм, кавою, вином і солодким.

Після перерви, в другій частині розвагового вечора, брали участь і присутні. Цей спосіб розваги, авторства Валі Калін, оригінальний і цікавий, бо гості виходили на сцену й розказували про свої хвилюючі переживання у житті, за що слухави їм нагородили. Першу нагороду журі, яке очолювала голова 28-го Відділу Слава Олександрівна, призначила Миколі Шербакові, другу нагороду отримав інж. Калінич. Проф. Яремкевич відмовився від нагороди, хоча його дотепи й гра на фортепіані весіло заслуговували на неї.

Великою несподіванкою був гарний фортепіанний акомпаньямент Марійки Гельбіг до хвилюючої пісні Іванки Кононів „Чарівний аль”.

Та не лише мелодія рідних пісень і жартівливою атмосферою ми милувалися, ми мали можливість подивитися на образотворче мистецтво молодого артиста маляра з України Романа Павлішина. Мистець влучно пояснив різницю між „тут” і „там” у питанні свободи творити те, що підказує Муза краси без Прокрустових вимірів... Відтак Р. Павлішин величудно подарував вісім образів 28-му Відділу СЧА.

Ще одним монологом Ека Магмет „поклавав кропку над і” — присмерком настрою ввечера. Валя Калін подякувала виконавцям програми й попросила присутніх. Приємне почуття й досі залишилось, що жінки українки, союзники, не позаду в світі мистецтва й слова розваги.

Ірина Дибко

Адвокат ЗЕНОН Б. МАСНИЙ

з гордістю повідомляє, що завдяки піддержці і лояльності своєї родини, приятелів і клієнтів відкрив наново свою

АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ

при 157 Second Ave. (білизня погу 10-ої вулиці)
New York, New York 10003. Тел. 1 (212) 477-3002.

Реальності, тестаменти, довірочні справи, бизнесове право, кооперації.

ПОЯВИВСЯ НОВИЙ ТВІР ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

Заходом Української Музичної Фондації вийшла з друку

КАНТАТА „ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ”

на слова Володимира Сосюри.

Кантата для мішаного хору, сопрана і баритона в супроводі фортепіано.

Визначні композитори і музикологи оцінили кантату дуже прихильно. Обкладинку зготував БОГДАН ТИТЛА.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку. Твір в сумі 10 дол. можна набути в книгарні „СВОБОДИ” 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Помер проф. О. Корсунський

Св. п. проф. О. Корсунський

У Міннеаполісі, Мінн., помер 25-го жовтня 1984 року на 92 році життя колишній професор мікробіології Київського університету д-р Олександр М. Корсунський, доктор-ветеринарної медицини. Родом походив він зі села Пішаного, Полтавського повіту, де народився 18-го жовтня 1893 року. Потім студіював і працював в Києві. Як член Української Національної Ради в 1941 році в Києві-увійшов він у впливове суспільне життя і в трудних окупаційних умовах міста поділяв долю тодішньої інтелігенції та, ризикуючи не раз життям, давав допомогу потребуючим, зокрема жидом, полоненим, рятуючи багатьох життя.

Увійшовши в національно-не життя з поворотом більшовиків до Києва довелося йому з родиною — з дружиною Зінаїдою і двома дітьми — податися в еміграцію і разом з тисячами наших біженців зазнати гараздів еміграційного життя в Німеччині. Його скитальський шлях провадив до Баварії, де в Мюнхені в кінці Другої світової війни і вже після війни, продовжувалася його суспільна і патріотична діяльність, про яку згадаємо докладніше, бо проф. Корсунський вповні цього заслуговує, також і його співробітництво з Українського Обласного Допомогового Комітету, що більшістю теж уже покійні.

Як відомо, при кінці війни діяло у Мюнхені Допомогове Представництво Українського Центрального Комітету в Кракові (УЦК), яке опинилося евакуйованими родинними в Баварії, в тому числі шкільною молоддю, а також в якійсь мірі біженцями і робітниками. Наближався кінець Другої світової війни: було вже відомо, що Баварію займуть американські війська. Потрібно було створити новий допомоговий комітет. Ще перед зайняттям Мюнхена американцями (30 квітня 1945 р.) в мешканні проф. Корсунського сходилися конспіративно кілька разів ініціативна група з вісьмох осіб, яка створила новий Допомоговий Комітет, який він очолював.

Був це тоді певний ризик, але це допомогло комітету одержати мінімальну допомогу від американців в перших днях, коли вона була найбільш потрібна, а потім — допомогти від військової американської адміністрації.

Членами Ініціативної групи, а згодом основоположниками Допомогового комітету, були, крім проф. О. Корсунського, як голови: проф. Іван Розгін, проф. Олександр Кульчицький, дир. Микола Бігун, д-р Яків Маковецький, Кость Мельник і Орест Зибачинський. До Комітету, що став згодом обласним, ввійшли також д-р Лев Ганкевич, відомий оборонець політичних в'язнів у Львові, д-р Микола Масюкевич, інж. Микола Дебрин (пізніше Владика) та інж. Янович, які також очолювали важливі діяльні тодішньої діяльності.

„Обласний комітет”, — каже д-р Маковецький, тодішній ген. секретар Комітету, виніс на собі важкий тягар захисту і влаштування тисяч українців в той час, коли становище наших вітків було загрожено з всіх сторін: голодом, браком приміщення, безправним становищем та репатріацією.

З усіма цими лихами нам швидко боротися так, що Мюнхен став недовізі притягаючим осередком для української еміграції, — одним з найбільших її центрів. Сприяли цьому й найзагальніші причини — ключеве становище Мюнхену, але безпосередньо мало значення те, що наш Обласний Комітет в основному спромігся вибороти й захистити для нашої еміграції належне місце...

Великий вклад праці в розбудову діяльності комітету, — разом зі своїми тодішніми, вже згаданими, співробітниками, — дав проф. Корсунський. Ця праця в тому часі вимагала стійкої, свідомої своїх завдань людини, і таким був покійний. Допомогали йому в різних ділянках д-р Я. Маковецький, генеральний секретар, який, студіюючи у Франції, знав чужі, а головне, французьку мову, що була ключем порозуміння зі старшинами; д-р М. Масюкевич, місто голова і культурно-освітній референт; дир. М. Бігун, організаційний референт, а також д-р Тома Лапчик — колишній капітан, що очолював Медично-харитативну службу, який своїми контактами з американською адміністрацією, зокрема при допомозі дружини капітана Васермана і капітана МекДоналда виводив потрібну допомогу, головне потрібні тоді для хворих лікарства.

Враховуючи тодішні обставини і те, що в Мюнхені була налагоджена тоді опіка над біженцями, Комітет дбав про дах над головою і прохорчування, бо до Мюнхену з'їжджали українці майже з цілої Баварії, в тому числі колишні полонені і в'язні, що могли числитися і на медичну допомогу.

Головне бюро Допомогового Комітету було при Розентаймерштрассе 46, але українці жили тоді в окремих будинках і „скупченнях” при Бошідерштрассе, Денкельштрассе, Блютенбургштрассе, Гільтеншпергерштрассе, Айнгерштрассе, на Ляймі, Варнер Казерне в Фіріхшувлі і інших. Проф. О. Корсунський користувався пошаною і довірою не тільки українців, але також умів у потрібі знаходити розуміння і чужинців, переконувати чужих старшин, зокрема у випадках насильної репатріації, і за це він користувався особливою пошаною українців з центральних земель. Він старався допомагати тим людям, що уникали репатріації та почувалися в якійсь мірі загроженими.

Коли почалася масова еміграція за океан, вийшов з родиною до Америки і проф. О. Корсунський в 1952 році поселився в місті Міннеаполісі, Мінн., де і зараз живуть його син і неві-

стка, інж. Ярослав і Ірма з внуками і їх родиною. Дружина покійного і доня Надія померли ще в 1976 році.

Характеризуючи повсюдну діяльність проф. О. Корсунського, його вклад в створення Допомогового Комітету, що згодом став Обласним Допомоговим Комітетом і відіграв важливу роль в постанні і розвитку українського еміграційного центру в Мюнхені, а тим самим центру видавничого життя української еміграції,

треба також згадати, що до цієї праці значно причинилися багато наших інших видатних людей і громадських діячів, що впродовж літ провадили це наукове і культурне життя, яке в якійсь мірі започаткував зі своїми співробітниками і покійний і тим, і починався до розвитку національної свідомості українців в Німеччині.

В 40-й день смерті проф. О. Корсунського, в неділю, (Закінчення на стор. 4)

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ несподіваної смерті нашої Найдорожчої Доні, Сестри і Теті сл. п. ЛЕСІ СЛОБОДЯН

буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
в НЕДІЛЮ, 3-го ЛЮТОГО 1985 р., о год. 10:30 рано
в церкві Родження Пречистої Богородиці,
86 Livingston, Ave. New Brunswick, N. J.
і в катедрі св. Покрови, в Буенос Айрес, Аргентина.

Про молитви просять:

батьки — МАРІЯ І МИХАЙЛО СЛОБОДЯН
сестри — СОНЯ
ВІРА ПОПЕЛЬ з чоловіком ЮРИЕМ
сестрині — ТАРАСИК, АНДРІЙ
І МЕЛІСЯ ПОПЕЛЬ

У ПАМ'ЯТЬ ДЕСЯТОЇ РІЧНИЦІ несподіваної смерті бл. п. д-ра ОРЕСТА ПЕСЬКІВ і у пам'яті нашої невістки ОЛЕНКИ

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в ЧЕТВЕР, 31-го СІЧНЯ 1985 р., о год. 9-й рано
в церкві СВ. МИХАЙЛА у Дженкінтовн, Па.

У невимовній жалі:

діти — ХРИСТІ І ДАНИЛКО
родичі — ЄВГЕНІЯ І МИХАЙЛО ПЕСЬКІВ
сестра — МАРУСЯ РУДАКЕВИЧ з родиною.

Середовище УГВР ділиться сумною вісткою,
що 15-го січня 1985 р. в Едмонтоні, Канада
відійшов у Вічність

бл. п. ІВАН УРБАН

уроджений 24-го грудня 1910 року, член ОУН,
засуджений у Станіславському процесі 1933 р.
на 5 років тюрми, учасник протинімецького
підпілля під час 2-ої світової війни.

Родині Покійного складає глибоке співчуття

УПРАВА І ЧЛЕНИ
СЕРЕДОВИЩА УГВР

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ в АМЕРИЦІ

ділиться болісною вісткою з Членством фундації,
Студентами і Професорами УВУ та Українською Громадою,
що дня 17-го грудня 1984 р., відійшов у Вічність

св. п. Проф. д-р ОСИП АНДРУШКІВ

Проф. УВУ, довголітній співзасновник і голова Товариства Прихильників УВУ, проф. Сітон Голл університету, б. голова НТШ, науковець і заслужений суспільно-громадський діяч.

Опечалений Дружині, Синам і Родині Покійного спільно висловлює глибоке співчуття.

У Світу Пам'яті Покійного Управа Фундації УВУ призначила в його ім. одну стипендію на літній семестер 1985 р. в студії економіки України при Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

**УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ
у НЬО ЙОРКУ**
влаштує в СУБОТУ, дня 2-го ЛЮТОГО 1985 року,
о год. 9:00 вечора

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

В АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА, НЬО ЙОРК
215 Схід 6-та вулиця в Н. Й.
грає добірна оркестра „ЧАРІВНІ ОЧІ”
Столики йоси замовляти в домілі УСК-у
при 122 2-га Авеню, Н. Й. Тел. (212) 475-1340

Помер...

(Закінчення зі стор. 3)

2-го грудня 1984 року, настоятель Мюнхенської православної парафії, о. архієпископ Палладій Дубицький відслужив поминальну Службу Богу і Панахиду за Покійного, та за його дружину Зінаїду і доньку Надію, яких знав у Мюнхені особисто. У своїй проповіді о. Палладій наголосив про вклад праці проф. Корсунського в розбудову Обласного Допомогового Комітету, та про його значення для українців у Баварії у повні часи.

Покійний був в той час також членом Православної Ради і визначався тим, що був людиною доброї волі і стійкої вдачі, що своєю працею він спричинив до розвитку нашого шкільництва і культурного життя. Праця Обласного Допомогового Комітету продовжується і її провадить тепер Центральне Представництво Української Еміграції (ЦПУЕН) в Німеччині.

Д-р Б. Кузь

У Баффало помер С. Шипилявий

Баффало, Н. Й. — У неділю, 20-го січня 1985 року, тут помер на 88-му році життя св. п. Степан Шипилявий, відомий громадянин суспільно-громадський діяч, учасник Українських Визвольних Змагань, вояк Української Галицької Армії, паффікований і ув'язнений трьома окупантами української землі — поляками, советським, НК-ВД і німецьким гестапом.

Св.п. С. Шипилявий був свого часу директором Союзу Кооператив в Буачі, провідним членом Товариства „Просвіта“ і активним громадянином в кожній діяльності життя народу. Під час першої окупації Москвою Західної України його вивезли до Казахстану, а родину переслідували. Із заслання він повернувся з допомогою інших людей під час Другої світової війни і походу гітлерівських армій, аж під Сталінград.

Після виїзду на Захід, С.

Влаштували...

(Закінчення зі стор. 1)

Мирон Сурмач (зліва) біля українського стола

вели Юліана Осінчук і Ерік Кузьмук.

Першим співав мішаний хор „Думка“ у складі 35 осіб. Диригував Семен Комірний, аккомпанювала Тетяна Потішнюк. У старовинній колядці „Щедрік-щедрик“ у обробці Леонтовича.

Дві словінські колядки, що нагадують українські, виконали дві співачки мама й дочка-підліток.

Чудово співав різдвяний пісню хор грецької православної Благословенської церкви в Нью Йорку. Найбільш сподобалася люблена в багатьох країнах світу німецька пісня „Тиха ніч“.

Що ж пісню проспівали домініканці, хор з Вознесенської римо-католицької церкви в Нью Йорку. Підзвучили ж джаз-банди голосно співали дві дівчат, при тому голосно грала оркестра, а співаки підтанцювали і в такт плескали в долоні.

В подібному стилі виконали ще дві різдвяні пісні. Публіка теж плескала. Керівник ансамблю сказав, що артисти демонструють національну музику Домініканської Республіки.

Останнім виступав польський ансамбль пісні і танцю: три чоловіки і три жінки, одягнені в національне убрання, характерне для району Кракова. Один з артистів розповідав, що в ніч під Різдво за столом збирається вся родина. Ставлять зайвий стілець для гостя, що може випадково завітати. Артисти виконали дві традиційні колядки, а тоді

один з них сказав, що в тому районі Польщі, який звуть „Велькопольська“ (осередком його місто Познань), молоді, яка ходить від хати до хати колядувати, не тільки співає, але й танцює, тож і артисти із запалом танцювали польські народні танки.

Перед тим, як проспівати останню колядку, артисти запросили публіку придатися до співу і чимало людей у залі підспівувало.

Другою частиною програми була виставка-показ різдвяних столів, які приготувано у сусідній кімнаті. Усіх столів було 12. Український, може тому, що українці були господарями, був найкращим. Його приготували Євген Харченко і Оксана Кузьмук. Різдвяні столи приготували такі національні групи: поляки, греки, італійці, шведи, ливанці, мексиканці, словінці, філіппінці, перуванці, аргентинці, румуни. Кожний пропонував те, що було у їхній різдвяній традиції.

На закінчення програми приєднати запросили до buffet з різними національними стравами. Наталія Білоус і Анна Зелик частували знаменитими голубцями, маківниками і іншими смаколикami. А. Зелик спекла традиційний коляч. Від Мирона Сурмача був мел. пшениця тощо. Інші групи частували тістечками, печивом і всяким іншим добром.

Численна і добірна публіка, що довго оглядаючи виставку столів і користуючись з buffet, гуторила у мильній гостинній атмосфері.

Про „Різдво навколо світу“ була передана вістка в Україну через „Радіо Свобода“.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ стейту Флориди повідомляють, що наглі і несподівані морози зійшли велику частину помаранчевих садів, що в результаті спричинило підвищення цін помаранчевого соку. Однак, тому що Америка спроваджує помаранчі також з Південної Америки, покищо є можливість устояти наскільки ціни на помаранчевий сік будуть підвищені на загальному американському ринку.

Політичні, соціальні, культурні проблеми України в їх майбутньому і сучасному аспекті. Боротьба всередині української суспільності. Всі ці і багато інших питань розглядає книжка.

Богдан Цимбаліст

ТАВРО БЕЗДЕРЖАВНОСТІ

Ціна з пересилкою 2.00 дол.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 6% стейтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

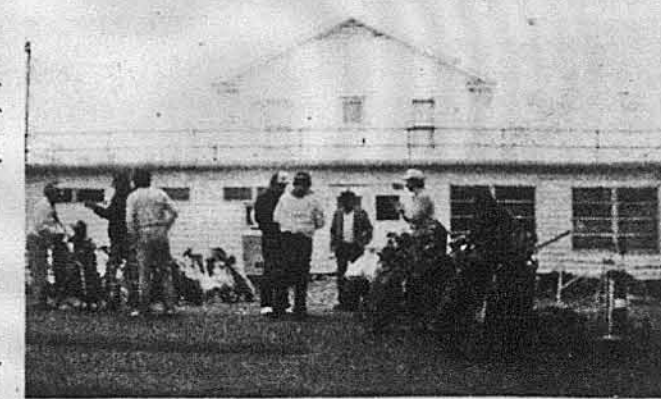
Український гольфовий турнір у Дітройті

Майже по дворічній перерві, з фінансовою допомогою УНС та з рамени Станції Українських Американських Ветеранів зорганізовано в Дітройті другий український гольфовий турнір. Турнір відбувся в суботу, 13-го жовтня м.р., на гольфових кортах Клубу Саннібрук, з участю 36 українських ентузіастів гольфу, які не зважаючи на мрячну погоду, успішно закінчили офіційну гру „18 дір“.

Цей турнір, як і попередній, був не тільки змаганням за трофеї УНС, але, в першу чергу, в товариській та невимушеній атмосфері проведення дня. Змаг за так званий український гольфовий чемпіонат Дітройту, можна б сказати, був обмежений до трьох конкурентів, тоді коли трофей найнижчого висліді, базований на системі Кельовий, міг виграти кожний учасник. Тому всі нетерпеливо чекали закінчення розгрівоку останньої чвірки та остаточних індивідуальних вислідів. І врешті, безконкурентно, з 80 точками, трофей українського гольф-чемпіона Дітройту на 1984 рік здобув Б. Середюк. Трофей найнижчого висліді, базований на системі Кельовий, здобув М. Миколенко.

Чемпіон Б. Середюк здобув також другий трофей дня—найближче до прапора. Трофей за найдовший „пат“ здобув В. Букса. В. Олександр здобув два трофеї—за найдовший удар і найближче до прапора.

Організацію та проведення турніру за рамени Станції Українських Американських Ветеранів займався М. Воронович, А. Ка-

Останні стратегічні поради перед стартом частини учасників II-го Відкритого гольфового турніру УНС в Дітройті.

В. Букса (справа) вказує напрям своїм партнерам, а Ю. Ласка (зліва) йде назустріч решті своїх чвірки перед стартом.

ранець і В. Кізіма. Організатори цьогорічного турніру широким дякують Українському Народному Союзу за фінансову допомогу, радіо-відео програми „Пісні України“ за безкоштовні оголошення, С. Когутів за дарунок-нагороди, як і всім учасникам, що причинилися до успіху цьогорічного турніру.

Гра гольфа, базована на індивідуальних вмістях,

де компетенція не є обмежена віком, здобула собі заповнене місце серед нашої громади. З неменшою популярністю подібні турніри відбуваються в інших наших осередках. Чи не було б доцільним, наприклад, УСПАК-ві застановити над можливістю організування успішних або навіть крайових першостей гольфа?

В. Кізіма

Обережно...

(Закінчення зі стор. 2)

лений префектом Східної Конгрегації кардиналом Рубіном, то все ж це перший в історії Католицької Церкви факт, що префект Східної Конгрегації не соромиться публічно признавати, що його мати була українкою і говорить на деяких своїх виступах по-українськи та що секретарем Східної Конгрегації є українець, архієпископ Мирослав Марусин. Очевидно, їхні помилки можна жорстко критикувати, бо вони є тільки людьми, але ця критика не всилі перекреслити отого історичного факту, що у провіді Східної Конгрегації стоять люди, які знають історію України, історію її Церкви, один з них поляк українського роду, другий — українець, який своєю працею, як наступник Архиспископа Бучка в ролі екзарха для українців католиків у Західній Європі і своєю недавньою подорожжю до Польщі робив конструктивну працю для УК Церкви і її вірних. А між давніми префектами Східної Конгрегації був також кардинал Тісеран, приятель українців.

Коли ж хтось дивиться на Апостольську Столицю крізь свою злість, що дотепер не послухано вимоги Блаженнішого Отця Йосифа на Другому Ватиканському Соборі 10-го жовтня 1963 року і не завершено ієрархічного устрою Української Помісної Католицької Церкви Патріархатом, то пригадуємо над такими фактами: 1) у чергуванні важливості українських проблем на першому місці стоїть такі відбудова української державності, а не патріархат; 2) у тексті Берестейської Унії не говориться про патріархат, 3) хоча

конкордату між Апостольською Столицею і Польщею і чому вони тоді не протестували?

Справа Церкви і релігії — дуже делікатні. Не вільно розглядати їх крізь призму свого фанатизму чи навіть справедливого гніву, а треба підходити до них із знанням фактів, спокійно і дуже тактовно.

Увага...

(Закінчення зі стор. 2)

рив, що ця дата неправдива. Народився Дмитро Васильович в селі Зінківці на Полтавщині 21-го лютого 1905 року. Донька письменника нагадала правдиву дату народження й постановила привітати батька з ювілеєм. Тож і ми мусимо додати ім'я Дмитра Нитченка Чуба до списку наших цьогорічних ювілярів і привітати його з його славним вісімдесятиріччям.

Цікаво чи протестували б наші пані проти такого невмісного відомодження?

Остап Тарнавський

Філадельфія, Па.

НЕ БУДЕ ДОПОВІДАТИ

Отець митрат Володимир Базилевський, настоятель української православної катедрі св. Володимира в Нью Йорку, поінформував редакцію „Свободи“, що він не виготовить доповіді на Академії в Нью Йорку 27-го січня, як не було подано раніше в оголошенні, бо справа його виступу на Академії не була з ним утілена. Ред.

ПІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

CYPRESS

HILLS MONUMENTS
В БІЛАНСЬКИЙ
WALTER BIELANSKI
К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9.5 по пол., в неділю 10.4 по пол.

Miami, Fla.: (305) 653-5861

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами

ПРИЙММО НА ПРАЦЮ

IBM System 34,
System 36 operator.

Досвід побажаний. Прийняти на цю працю перейде вишкіл.

Зголошення:

Український Народний Союз
(201) 451-2200

TRAKKA Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
МОНОГРАФІЯ
ГАЛИНИ МАЗЕПІ
\$38.00 плюс пошта \$1.50

Вступайте
в члени УНС

REAL ESTATE

ВІДКРИТО ДЛЯ ОБСЛУГІ
ВАШИХ РЕАЛЬНОСТЕВИХ
ПОТРЕБ!

ЕЛОІСЕ І НІКК ПОПОВИЧ
REALTOR/REALTOR — Associate
з гордістю представляє Вам

PORT POPOVICH
REALTY INC.

850 N.W. HARBOR BLVD.
PORT CHARLOTTE, FL 33952
Phone: 1-813-629-3179

ЖИТТЯ У КОНДОМІНІУМ

по знижених цінах. Продавець
знизив ціну з 58,900 дол. до
55,900 на цим домі з однією
спальною, пазничкою і повністю
укомплектованою — security
system, вінда, прив. басейном,
басейном, тенісовий корт і гост.
кімната. Port No. 128

ПІЗНЕ

КУПЛЮ 5 І 8 ТОМИ

Історія України-Руси М. Грушевського з 10 томного
видання Н. У. Книгоспілка
1955. Прошу зазвонити.
1 (718) 782-4343

ДО ВІНАЙМУ

Jersey City, N.J. 5 кімнат і пазничка,
свіжо відновлено, гарне
положення, парове опіщення, Li-
near PL 10, хилити від Journal
Square Sta. Tel. (201) 451-4260
від 7-10 рані 9-11 веч.

НА ПРОДАЖ

„MINERAL ICE“
Гарантована натуральна
мазь, лагідно і швидко усу-
ває болю — ревматизм, опу-
хлени і сугубних запалень.
Чек на 13.95 дол. за 1 фунт,
висипайте до:

MINERAL-U.
2103 NILES-CORTLAND Road
WARREN, Ohio 44484

BUSINESS SERVICE

UKRAINIAN
TYPEWRITERS

also other languages complete line of
office machines & equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

8 - 11 A.M. 7 days and nights.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в БРОНКС, БРООКЛІН,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавнд
Бруку і перенесенням тіл
в Останків з різних країн
світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.

24 HOURS A DAY

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

АЛЬБОМ УКРАЇНСЬКИХ
БУКОВИНСЬКИХ ВЗОРІВ

Можна замовляти цей чудовий Альбом в Онтарійській Філії Українського Музею Союзу Українок Канади.

• Збірка нараховує 1405 взорів, виразно розраховані, на 74-ох окремих сторінках (9 1/2" X 13 1/2") у традиційних кольорах.

• В додатку включено історію взорів, ілюстрації, та інструкції в українській, англійській та французькій мовах.

• Книжка видана в твердій оправі, має історичну цінність і може послужити Вам як цінний подарунок з будь якої нагоди.

• Ціна Альбому — висилка з оплатою: \$34.00

• Просимо вислати грошовий переказ на повну суму (вписаний на Ukrainian Museum of Canada, Ontario Branch) з Вашим замовленням на адресу:

ALBUM COMMITTEE

Ukrainian Museum of Canada (UWAC), Ontario

Branch

620 Spadina Avenue

Toronto, Ontario, Canada M5S 2H4

Увага Торонто: можна набути Альбом за \$30.00 в Музею.

620 Spadina Avenue, Toronto, Ontario.

ПРИГАДКА

Книжка це найкращий дарунок на різні нагоди — свята, уродини, ім'янини, ювілей тощо.

Книжарня „СВОБОДА“ пригадує читачам, що має ще на складі невелику кількість книжок на мистецькі теми.

НЕ ГАЙТЕСЯ ІЗ ЗАМОВЛЕННЯМИ!

Надія Сомко: СКУЛЬПТУРА І МАЛЯРСТВО. Монографія. Вид: Асоціація Дітей Української Культури. Вступ і підписи від ілюстрацій українською і англійською мовами.

Стор. 44 і 34 ілюстрації. Тверда обкладинка.

Розмір: 8 3/4" X 11 1/4" Ціна: 18.00 дол.

Микола Неділко: МОНОГРАФІЯ: 60 кольорових репродукцій; біографічні дані, показник прізвиськ, тексти й ін. українською мовою; резюме мовою англійською. Вид: УВАН у США.

Стор. 183. Тверда обкладинка.

Розмір: 8 1/2" X 9 1/2" Ціна 25.00 дол.

Григорій Крук: СКУЛЬПТУРА. Вид: Український Елітний

Університет. Вступне слово — фон Жан Касу; уведення — фон Іза Бавер. Тексти, листи, ілюстрації й ін. виключно німецькою і англійською мовами. Стор. 160. Тверда обкладинка.

Розмір: 8" X 12" Ціна: 28.50 дол.

Надія Сомко — Сергій Макаренко: МАЛЮНКИ-ПОРТРЕТИ. Тексти і підписи під ілюстраціями у двох (укр. і англ.) мовах. Тверда обкладинка.

Розмір: 9" X 12 1/4" Ціна: 16.00 дол.

Фундація Українського Канадського Мистецтва в Торонто, Канада видала 1982 р. Каталог із Світової Виставки Українських Мистців. Тексти і біографічні дані окремих мистців подані укр. і англ. мовами; підписи під ілюстраціями і знайками — мовою англійською. Стор. 110. Тверда і м'яка обкладинка.

Розмір: 8 1/2" X 11 1/4" Ціна: м.25.00 дол. тв. 30.00 дол.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 6% стейтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302